

ایران جنگ منطقه‌ای را با صبر و حوصله جلو می‌برد و برگ برنده‌های دیگری هم برای رو کردن دارد

تنگه در مشت ایران

سرمقاله

ابزارهای راهبردی هستند و ضربات کمرشکن دیگری را هم به ساختار اقتصادی و مالی آمریکا و غرب وارد خواهد کرد. جمهوری اسلامی ایران با وجود این توانمندی‌ها تا الان خوبشستن داری به خرج داده و عرصهٔ نبرد را در همان مختصات منطقه‌ای که از پیش وعده داده بود محدود نگه داشته است. باین حال تضمینی نیست که اگر محور امریکایی صهیونی قصد حماقت‌های بعدی را داشته باشد جبهه‌ها و کریدورهای دیگری هم زیر ضربه و فشار نروند و جبهه‌های فرمانطقه‌ای دیگری علیه دشمن باز نشوند. رهبر شهید انقلاب ۴۲ سال پیش در ایام جنگ تحمیلی ۸ساله در خطبه‌های نماز جمعه تهران فرمودند: «اگر قرار باشد منافع ما به خطر بیفتد چه دلیلی دارد که منافع آمریکا و کشورهای غربی برجا بماند؟ می‌خواهیم افکار عمومی جهان و به همه‌ی آزاداندیشان جهان تأکید نمایم تصمیم ما درباره‌ی تنگه‌ی هرمز که اگر منافع کشور ما در خلیج فارس مورد هرگونه تهدیدی واقع شود تصمیمی قطعی و نهایی خواهد بود. اگر روزی بخواهیم امنیت منطقه را به هم بریزیم، قطعاً نه ناوگان‌های آمریکا و انگلیس و نه هر قدرت دیگری نمیتوانند امنیت را به آن بازگردانند.» امروز بازوی پرتوان فرزندان خمینی کبیر و خامنه‌ای شهید، به تمام جهان ثابت کرده‌اند که تنگه هرمز و امنیت آن «در مشت ایران است.»

نرسیده بلکه ابزاری هم برای فشار به ایران وجود ندارد. مهم‌ترین دستاویز کاخ سفید، تهدید به هدف قرار دادن زیرساخت‌های ایران بوده و هست. تهدیدی که البته با اخطار مشخص و صریح ایران مواجه شد؛ اینکه باز شدن باب جنگ زیرساخت‌ها دست ایران را برای ضربه‌های بیشتر باز می‌کند و خط قرمزها را باز هم به نفع ایران تغییر می‌دهد. تعداد تأسیسات و زیرساخت‌هایی که جزو منافع و دارایی‌های آمریکا محسوب می‌شود به مراتب بیشتر از زیرساخت‌های ایران در خلیج فارس و دریای عمان است. زیرساخت‌هایی به‌شدت آسیب‌پذیر که رگ حیات نظام سرمایه‌داری مالی ایالات متحده محسوب می‌شوند و از همه مهم‌تر آنکه، دم دست نیروهای مسلح ایرانند. تهدید به ضربات کمرشکن به تأسیسات و زیرساخت‌های منطقه و خاموشی کل منطقه همهٔ ماجرا نیست. بخش دیگری از ماجرا کارت‌های برندهٔ دیگر ایران است که هنوز رو نشده‌اند. اتاق جنگ در تهران برای مراحل متعدد احتمالی بعدی هم تدبیرهای متعددی اندیشیده و ابزارها و برگ برنده‌های متعدد دیگری را مد نظر قرار داده است. هرگونه حماقت دیگری از سوی امریکایی‌ها منجر به باز شدن جبهه‌ها و فعال شدن ابزارهای جدید خواهد شد. جبهه‌ها و ابزارهای دیگری که دقیقاً به‌مانند تنگهٔ هرمز از جنس جبهه‌ها

نشان داده است که جز زبان زور و قدرت با زبان دیگری نمی‌توان با او سخن گفت. حالا بعد از خویشتن‌داری‌های بسیار، جمهوری اسلامی ایران تصمیم گرفته با همین زبان با دنیای غرب و امریکا سخن بگوید. امریکایی‌ها در ساحت رسانه و جنگ روانی لفاظی‌های بسیاری می‌کنند اما واقعیت میدان در آب‌های نیلگون جنوب کشور به نفع ایران است. نیروهای مسلح کشورمان با کنترل کامل بر این آبراه سوق الجیشی دنیا نه تنها از نظر راهبردی دست برتر را در جنگ برای ایران به ارمغان آورده‌اند بلکه در میدان و در ساحت تاکتیک هم دست برتر را دارند. یک خط کشتیرانی با عرض چند کیلومتر، جغرافیایی نیست که بتوان با ادعاهای پوچی مانند نابودی تمام شناورهای ایران یا اسکورت نفتکش‌ها یا مقابله با مین‌گذاری، فشار بازارهای انرژی جهان و دمل اقتصاد دنیا را با آن درمان کرد. حرف‌درمانی جواب این معضل بزرگ جهانی را نمی‌دهد. در این وضعیت برای آن وزیر امریکایی چاره‌ای نمی‌ماند جز پاک کردن دروغی که نوشته بود امریکا اولین نفتکش را در تنگه هرمز اسکورت کرده است. امریکایی‌ها این مرتبه به دیوار سفت و سخت برخورد کرده‌اند. ماجرا وقتی غامض تر می‌شود که در نظر داشته باشیم واشنگتن برای ادامهٔ ماجرا گزینه‌ای ندارد. نه تنها ادعاها برای رفع انسداد از تنگه هرمز به جایی

نابودی نیروی دریایی ایران، اسکورت نفتکش‌ها و حالا هم درخواست از سایر کشورها برای رفع انسداد از تنگهٔ هرمز؛ اینها لیست ادعاهایی است که تاکنون از سوی ترامپ مطرح شده است. رئیس‌جمهور ایالات متحده آمریکا که ایدهٔ پایان بندی چهار پنج روزهٔ جنگ را داشت و در ادامه هم سرمست از ضربات سریع روزهای نخست، بر طبل نابودی تمام توان نظامی و دفاعی ایران می‌کوبید حالا دست یاری به نیروهای نظامی دیگر کشورها دراز کرده است تا مگر قفلی که جمهوری اسلامی ایران بر تنگه هرمز زده را باز کند. ایران برخلاف تعجیل اولیهٔ امریکایی‌ها، راهبرد خود را بصورانه و با تدبیر پیش می‌برد. راهبردی که به تدریج دارد اثرات سهمگین خود را نشان می‌دهد. دو هفته بعد از جنگ حالا ایران حاکم مطلق خلیج فارس، تنگه هرمز و دریای عمان است. با انتخاب و استقرار سومین رهبر جمهوری اسلامی حالا دیگر به صورت رسمی مشخص شده که انسداد تنگهٔ هرمز نه یک تاکتیک سیاسی یا نظامی محدود بلکه راهبرد اصلی جمهوری اسلامی ایران برای تنبیه متجاوزان است. راهبردی که در سند مکتوب رهبر معظم انقلاب اسلامی هم ثبت و علنی و رسمی شده است. ایران تا زمان رسیدن به حقوق و خسارت‌هایی که متجاوزان به ایران زده‌اند تنگه هرمز را رها نخواهد کرد. آمریکا و دنیا در عمل هم

سخنی با **رهبر شهید**

سلام پدر عزیزم. خبر شهادت ناگوارترین خبری بود که در طول زندگیم بعد شهادت حاج قاسم سلیمانی و رئیس‌جمهور شهید و سرداران و هموطنان عزیزم مراد در شوک فرو برد ولی از آنجا که مزد زحمات جز با شهادت پرداخت نمی‌شود،

مرا آرام می‌کرد. شهادت مبارک پدر شهیدم. ما را حلال کن اگر فرزند خوبی برایت نبودم. دوست دارم و تا ابد در دل‌هایمان ماندگار هستی سلام ما را به مولایمان اباعبدالله الحسین علیه‌السلام برسان. به امید دیدار.

آخرین صحبت یک هموطن ایرانی خطاب به رهبر شهید انقلاب اسلامی

جنگ منطقه‌ای

توییتی که پاک شد

در روز دوازدهم جنگ، یکی از عجیب‌ترین صحنه‌های نبرد نه در میدان نظامی، بلکه در میدان رسانه رخ داد؛ جایی که یک توییت کوتاه، تصویری از سردرگمی در سیاست‌گذاری واشینگتن را به نمایش گذاشت. ماجرا از پیامی آغاز شد که «کریس رایت»، وزیر انرژی آمریکا، در شبکه‌های اجتماعی منتشر کرد. او به نقل از دونالد ترامپ مدعی شد نخستین نفتکش با اسکورت ناوگان نیروی دریایی آمریکا از تنگه هرمز عبور کرده است. این ادعا اما خیلی زود با واکنش رسمی ایران روبه‌رو شد. فرماندهی نیروی دریایی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی این خبر را «کذب محض» خواند و اعلام کرد هیچ نفتکشی بدون مجوز ایران از تنگه عبور نکرده است. ساعاتی بعد، همان توییت بدون توضیح حذف شد؛ اتفاقی که بازتاب گسترده‌ای در رسانه‌های بین‌المللی داشت. همزمان سخنگوی کاخ سفید نیز در نشست خبری اعلام کرد هیچ عملیات اسکورت نفتکش در تنگه هرمز انجام نشده است. این رفت و برگشت‌های رسانه‌ای نشان می‌دهد واشینگتن هنوز برای مواجهه با وضعیت جدید در خلیج فارس برنامه روشنی ندارد. در چنین فضایی، تناقض در اظهارات مقام‌های آمریکایی بیش از آنکه یک خطای خبری باشد، نشانه‌ای از فشار فزاینده‌ای است که تحولات میدان بر تصمیم‌سازان سیاسی تحمیل کرده است.

پویش ایران همدل ۵ ادامه دارد

یک ایران همدل است

اینجا خط مقدم زنان است، این مادران و خواهران، دست در دست یکدیگر، و با شور و نشاطی غیرقابل وصف، هر روز دور هم جمع می‌شوند و در آشپزخانه مقاومت، سهم خود از جنگ را ادا می‌کنند.

